

NOVADNIEKS

SESTDIEN,
1991. gada 23. februārī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 22 (6181)
Maksā 10 kap.

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes sesija

19. februārī notika Preiļu rajona Tautas deputātu padomes kārtējā sesija. Deputāti sesijā

- apstiprināja celtniecības objektu sarakstu 1991. gadam;
- noklausījās rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja I. Sņikera atskaiti par izpildkomitejas darbu 1990. gadā;
- apstiprināja rajona budžetu 1991. gadam;
- apstiprināja brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbības pagaidu nolikumu;
- apstiprināja alternatīvā (darba) diena nodalās nolikumu;
- pieņēma lēmumu par zemes piešķiršanu zemnieku saimniecībām un sabiedriskajām organizācijām;
- noklausījās deputātu komisijas ziņojumu par armēņu kooperatīva darbību Rušonas pagastā un pieņēma lēmumu neļaut pierakstīt armēņu kooperatorus Preiļu rajonā, bet pārējos jautājumus, kas saistīti ar viņu darbību, atstāt izlemšanai vietējai pašvaldībai;
- uzdeva rajona izpildkomitejai pārskatīt savu lēmumu par M. Līvānes atbrīvošanu no kultūras nodalās vadītāja amata;
- izskatīja vēl dažus citus jautājumus.

Aptauja sākas jau rīt

Rajona iedzīvotāji, kuri dažādu iemeslu dēļ nevarēs piedalīties Vislatvijas aptaujā 1991. gada 3. martā, tiek aicināti izteikt savu attieksmi, sākot ar rītdienu, 24. februārī, savos aptaujas iecirkņos.

Aptaujas iecirkņi no 24. februāra darbosies no plkst. 15.00 līdz 20.00 tajās pašās telpās, kur bija vēlēšanu iecirkņi Latvijas tautas deputātu vēlēšanu laikā. Nākot uz aptauju, līdz jāņem pase.

Rajona iedzīvotāju aptaujas sarīkošanas komisija

Aizvadītajā gadā Preiļu 21. PMK starp vienkausa ekskavatoru mašīnistiem labākie bija: Viktors Znotiņš, Juris Kalniņš, Fjodors Mironovs, bet daudzkausu — Donāts Barkovskis, Antons Vaikulis, Valerjans Pauniņš. Drenas pavisam ielikts 654 kilometru garumā.

Tagad meliorācijas tehnikai remonta laiks. Mehānizētās kolonnas ļaudis paldies saka kooperatīvam «Līvāni». Daudz dara arī pašu spēkiem. Mehāniskajās darbnīcās Līvānos uz teicami tehnikas remontā strādā hidraulisko sistēmu atslēdznieks Arnis Rudzāts, metinātājs Jāzeps Brooks, kalējs Vladimirs Fedjušins.

Arnis Rudzāts ir tēva pēdās. Jau pirms dienesta Arnis uzsāka sarežģītā hidraulisko sistēmu atslēdznieka amata apgūšanu. Nu būs jau desmit gadi, kopš Arnis pastāvīgi nemas ar hidrauliku un arī, tāpat kā tēvs, ir cienīts un godāts kolektīvā.

ATĒLĀ Arni Rudzātu redzam pie hidraulisko sistēmu pārbaudes stenda.

J. SILICKA foto

Zemnieku saimniecības kapitālieguldījumu finansēšanai saņems 2,24 miljonus rubļu

Sie līdzekļi paredzēti elektrifikācijas, meliorācijas, pievedceļu būvēšanas un ražošanas objektu celtniecības finansēšanai 1991. gadā. Pašlaik izstrādā priekšlikumus budžeta līdzekļu sadaļei starp zemnieku saimniecībām.

Jaunsaimnieki iesniegs pieprasījumus, kuros būs jānorāda, cik līdzekļu vajadzīgs. Nāksies parakstīt saistību rakstu, kurš garantēs saņemto līdzekļu racionālu izmantošanu saskaņā ar «Nolikumu par zemnieku saimniecību kapitālieguldīju-

mu finansēšanai iedalīto 1991. gada budžeta līdzekļu saņemšanas un izlietošanas kārtību».

Budžeta līdzekļus drīkstēs izmantot arī koplietošanas lietaudās tehnikas un autotransporta iegādei, kā arī dzīvojamu māju celtniecībai vai rekonstrukcijai. Taču te ir viena piebilde, proti — par budžeta līdzekļiem uzcelto māju zemnieks nedrīkstēs pārdot, ja nu vienīgi izņēmuma gadījumā ar pagasta izpildkomitejas atļauju, taču tad vajadzēs atmaksāt izlietos

budžeta līdzekļus. Un vēl viens nosacījums. Dzīvojamo māju celtniecībai un rekonstrukcijai budžeta līdzekļus varēs ieguldīt tikai tad, ja zemnieku saimniecība sāks veidoties uz pēdējos 3—5 gados lielsaimniecības vai citu zemes lietotāju ekstensīvi izmantotas zemes vai arī uz agrāk izmantotām, bet patlaban ar krūmiem un mežiem aizaugušām vai pārpuvotām platībām.

A. ILJINA

ZIŅAS

Rajonā

No visām rajona zemnieku saimniecībām 15 procentus vada sievietes (no 150 jaunsaimniecībām 20 jaunsaimniecībās zemes lietošanas akti ir viņu rokās).

Visvecākais jaunsaimnieks ir Kazimīrs Upenieks Rušonas pagastā — viņam šogad būs 80 dzīves gadu jubileja, bet visjaunākie zemnieki ir Henrihs Vibornais no Riebiņu pagasta un Aldis Jančevskis no Rožupes pagasta, kuriem šogad apritēs 25 gadi. Visjaunākā jaunsaimniece — Sandra Ozola. Viņa saimnieko Rušonas pagastā un mācās neklātienē lauksaimniecības akadēmijā.

Konfliktsituācija radusies Preiļu apdrošināšanas inspekcijā — nekādi nevar sadalīt piešķirto dzīvokli. Strīda izšķiršanā jau iesaistījusies rajona prokuratūra un dzīvokļu komisija. Dzīvokļu komisijas kārtējā sēdē nolemts, ka galīgais vārds jāsaka pilsētas padomes deputātiem.

Valsts bankas aizdevums rajona zemniekiem uz 19. februārī bija šāds: 4 tūkstoši rubļu īstermiņa kredīts un 820 tūkstoši rubļu ilgtermiņa kredīts.

Kolektīvajām saimniecībām ilgtermiņa kredīts bija 20 miljoni 240 tūkstoši, īstermiņa — 5 miljoni 240 tūkstoši rubļu. Turklāt gandrīz visas saimniecības, kuras paņēmušas bankas aizdevumu, šobrīd nav spējīgas to atmaksāt.

Vislielākie aizdevumi ir Raiņa kolhozam (ilgtermiņa kredīts — 2 miljoni 508 tūkstoši, īstermiņa — 700 tūkstoši rubļu), «Vārkavai» (attiecīgi 1 miljons 206 tūkstoši un 765 tūkstoši rubļu), «Ausmai» (1 miljons 182 tūkstoši rubļu un 170 tūkstoši rubļu).

Bankas kredītu nav agrofirmām «Turība», kā arī nesen izveidotajām kopsaimniecībām «Līvāni» un «Gailīši». Nupat ar banku norēķinājies kolhozs «Zelta vārpa».

Republikā

Vienīgā rūpnīca, kas Padomju Savienībā ražo tipogrāfijas krāsu, izrādās, ir PSKP īpašums. Tās vadība pa tālruni paziņojusi republikas Ministru Padomei, ka saņēmusi norādījumu nepārdot produkciju, tas ir — tipogrāfijas krāsu, Baltijas republikām.

Acimredzot, kā raksta avīze «Latvijas Jaunatne», drīz Austrumos nevarēs iepirkt arī papīru. Turklāt tā cena nemitīgi pieaug. Pērn Kondapogas rūpnīcā ražotā papīra viena tonna maksāja vidēji 270 rubļus, bet šogad janvāra beigās — jau 1100 rubļus, un rūpnīcas vadība par papīru turpina prasīt vēl vairāk. Ļoti dārgs ir arī mūsu pašu Slokas kombinātā ražotais avižu papīrs — 2000 rubļu par tonnu.

Var prognozēt, ka drīz līdz izputēšanai nonāks ne tikai vietējās avīzes, bet arī daudzi citi laikraksti.

Pasaulē

Avīze «Komsomolskaja pravda» ziņo, ka Habarovskas modeļu nams nopircis PSRS valsts karogus par 79 tūkstošiem rubļu. Parasto audumu modeļu namam nepietiekot, turklāt tie esot dārgi — līdz 90 rubļiem par vienu metru, bet sarkanie karogi, kuru garums ir gandrīz divi metri, maksā no 15 līdz 30 rubļiem.

Avīze «Večernij Tallinn» ziņo, ka Hāgā parakstīts dokuments par «Nepārstāvēto tautu organizācijas» izveidošanu. Par tās dibinātājiem kļuvuši Austrālijas aborigēni, Filipīnu kordillēri, kurdi, Austrumturkmēnija, Igaunija, Gruzija, Albānijas grieķi, Latvija, Taivāna, Tibeta, Armēnija. Visām šīm tautām ir viena kopīga iezīme — tās nav pārstāvētas Apvienoto Nāciju Organizācijā un atrodas okupētā, anektētā vai koloniālā stāvoklī. Vēlēšanos iestāties jaunajā organizācijā izteikuši arī uzbeki, kazahi, mordvieši...

Lauku aktualitātes

Ko domā sējēji?

Ziema nu rāda, ko var un spēj — sniega sega no dienas dienā kļūst biežāka. Bet tas vel nenozīmē, ka pavasaris var aizkavēties un var pagūt tam sagatavoties. Viens no svarīgākajiem darbiem ir nodrošināties ar pietiekamu sēklas daudzumu (šogad vairāk būs jāsēj vasarāju, jo pērnāji nelabvēlīgajā rudens ziemāju iesēja maz), laikā zināt to kvalitāti, lai pagūtu slīkākās apmaiņai pret labākām. Vairāku saimniecību augkopības speciālisti ierosinājuši laikrakstā publicēt visu saimniecību sarakstu, lai redzētu, kā ar sēklām pašiem veicas un kā iet kāmiņiem. Piedot viņu lūgumu, rajona sēklu inspekcija sagatavoja ziņas pēc stāvokļa uz 15. februāri. Pirmajā skaitlī aile ir kondicionēta vasarāju sēklu krājumi procentos no vajadzīgā daudzuma, otrajā — attiecīgi ilggaļīgo zālāju sēklas.	«Augsma» 174 143 «Turība» 115 71 «Rozupe» 105 55 «Nākotne» 99 82 «Resona» 99 82 «Līvāni» 98 78 «Jersika» 96 79 «Sīļukalni» 95 36 «Ezerciems» 90 46 «Galēni» 85 191 «Vanagi» 80 — K. Marksa 78 36 Raiņa 75 105 Kirova 72 30 «Smeiteri» 70 24 «Latgale» 70 — «Sīļukalni» 68 10 «Rudzāti» 67 27 «Agļona» 61 7 «Dzintars» 61 21 «Vārkava» 57 35 «Zelta vārpa» 48 17 «Gailīši» 17 — «Dubna» 13 65	Rajonā 81,5 55,7
---	---	------------------

Komentē sēklkopības zinātniskās ražošanas apvienības «Agra» sēklkopības agronome Preiļu rajonā Zenta Dūda:

— Pēdējos gados saimniecībām dota patstāvība, nav vairs strikti noteiktu termiņu — vai sēklas jāgatavo līdz 1. janvārim, vai līdz 1. februārim. Netiek kontrolēti arī paraugu iesūtīšanas pārbaudei grafiki. Bet kādi rezultāti? Tādu nav. Daudz ir vadītāju un speciālistu, kas par sēklu atceras vien tad, kad tā jāber sējmašīnās. Gribētos, lai visur un kopīgi izvērtētu situāciju, cik sēklu nepieciešams iepirkt vai apmaiņai. Piebildīšu, ka par naudu vien sēklu šogad iegādāties nevarēs. Tādā veidā tiks nodrošinātas tikai zemnieku saimniecības — no valsts fondiem. Tātad, reāli atliek cerēt vienīgi uz apmaiņu. To var izdarīt Valkas, Bauskas, Valmieras, Limbažu rajonu saimniecībās. Zirņu sēklas iespējams iemaiņāt pret lopbarības graudiem.

Stiebrzāļu sēklu varēs iegādāties tik, cik pieprasīts, āboliņa sēklu no valsts resursiem nebūs, ir iespēja tās iepirkt Lietuvā par līgumcēnām (25 rubļi par kilogramu). Dažas saimniecības ir ar mieru maksāt šādu cenu, citas atsakās, bet jāzina — lētāk jau nebūs, ja ne dārgāk. Āboliņa vietā var piedāvāt lucernu — 16 rubļi par kilogramu.

Sēklu inspekcijas piebilde:

— Tagad lietderīgi būtu sēklas pārvēdināt, bet saimniecībām «Latgale», «Jersika» un citām atsevišķas partijas ar paaugstinātu mitrumu vēlreiz pārtīrīt un iesūtīt paraugus laboratorijas pārbaudei.

Vai zemnieki nems zemi?

— Daudzi varbūt būs citādās domās, bet mans viedoklis jautājumā par zemi ir viennozīmīgs: nemot vērā pašreizējos smagos ekonomiskos apstākļus, attieksmi pret brīvajiem zemniekiem, viņu nodrošinājumu ar tehniku, iespējas strādāt savā saimniecībā, maz zemnieku nems zemi, bet ja nems, to apstrādāt spēš tikai nelielās platībās, — tā spriež viens no rajona kolhozu priekšsēdētājiem. Viņš savus apsvērumus pamato ar reāliem faktiem.

Lūk, šī priekšsēdētāja argumenti: — Tagad zemnieku saimniecībām zemi uzart, apstēt un ražu novākt palīdz kolhozi. Bet cik ilgi tie šos darbus darīs? Nav jau kas strādā pašos kolhozos. Dzīve rāda, ka dzīvot spējīgas ir tikai tās zemnieku saimniecības, kas nodibinājās pirmās, jo dabūja šādu tādu tehniku, būvmateriālus ēku celšanai, naudas pabalstu no valsts bankas. Pēdējiem jaunsaimniekiem tādas pretimnākšanas nav. Viņi ir spiesti nikulot un arī — drīz izputēt, ja nekā nemainīsies.

Zemes nēmejus var sadalīt trijās kategorijās. Pirmie ir tie, kas patiešām gatavojas uz dzīvošanu savā zemītē, ir apņēmības pilni ražot lauksaimniecības produkciju, to realizēt, tātad, vairot republikas pārtikas krājumus. Otrie izmanto jaunsaimnieka privilēģijas: par no valsts bankas aizņemto naudu iegādājas vieglo automašīnu, kura zemnieku saimniecībā ir atļauta, piešķirto mežmateriālu

ēku būvniecībai neizlieto paši, bet ir gadījumi, kad kokmateriālus «uzsit gaisā», tādējādi iedzīvojas. Nekas viņu rīcību nekontrolē un viņi rīkojas, kā tik. No tādiem «jaunsaimniekiem» labuma maz. Trešie ir tie, kas zemi nem visādam gadījumam, ar to nodrošinās priekšdienām. Lai ir zeme rezervē. No tādiem nekāda labuma.

Un tā — zemes nēmeju nav daudz (rajonā pagaidām — tikai 150 oficiālās zemnieku saimniecības) un tie paši saimniekošanā ielākoties ir nestabili. «Iedzīvojušās» zemnieku saimniecības, kas dod lauksaimniecības produkciju, uz pirkstiem saskaitāmas.

Un kas ir Latvijā šie 7000 jaunsaimnieku? Atcerēsimies, ka pēc pirmā pasaules kara izpūtinājās, bet brīvajā Latvijas valstī bija uzcelts vairāk nekā 200 000 viensētu. Zemnieki pabaroja tautu, un lauksaimniecības produkciju no Latvijas vel eksportēja.

Tagad ekonomiski vājākie kolhozi izput. Zemnieki zemi nem maz, jo nav iespēju saimniekošanai.

Latvieši no seniem laikiem tiek dēvēti par arāju tautu. Bet tagad nav, kas zemi ar un kopj. Un uz priekšu arī nekā labs nav gaidāms. Savādi? Pavisam. Nav arī bēdīgi.

Tas notiek Latvijā, lauksaimniecības zemē.

Jānis GURGONS

Ražot un dzīvot

● Saruna ar Līvānu stikla fabrikas direktoru Jevgeņiju Skreiveru

Tagad ir tāds laiks, ka daudzām lauku lielsaimniecībām un pilsētu rūpniecības uzņēmumiem nopietni jādomā, kā ekonomiskās krīzes apstākļos izdzīvot. Tādēļ arī Līvānu stikla fabrikas direktoram Jevgeņijam Skreiveram jautāju bez aplinkiem, pavisam tieši:

— Kāds ir noskaņojums jūsu kolektīvā: uz izdzīvošanu vai dzīvošanu?

Direktors atbildēja optimistiski:

— Esam gatavi tikai uz dzīvošanu un uz produkcijas ražošanu vajadzīgajā apmērā. Bankrotēt netaisāties nekādi. Apgūstot jaunus produkcijas veidus, ražošanu, domājams, pat pavaišināsim.

— No kā atkarīga jūsu «izdzīvošana»?

— Viss atkarīgs no sagādātajām izejvielām, kas nepieciešamas stikla iegūšanai. Galvenie komponenti mūsu ražošanā ir smiltis un soda. Republikā ir tikai smiltis pudeļu un burciņu ražošanai. Šķirnes traukiem smiltis ievadam no Ukrainas. Kalcinēto sodu fabrikai piesūta no Krievijas, Ukrainas, Baškīrijas, ir vēl imports. Soda Padomju Savienībā pēdējā laikā kļuvusi par deficītu. To saņemam neregulāri un nepietiekošā daudzumā. Socas fondu šim gadam uz papīra pietiek, bet Krievijas rūpniecība ar mums vēl nav noslēgusi tās piegādes līgumus.

— Bet kā attīstīsiet ražošanu?

— Jāizlīdzas ar to, ko iegūstam apmaiņas ceļā, tas ir, pret sodu pretī dodam gatavu produkciju — stikla traukus. Šo ceļu sākām iet pagājušajā gadā un būs spiesti to darīt plašākā mērogā šogad. Pērn pēc fondiem sodu saņēmām tikai 47 procentu apmērā. Šogad uz labāku iznākumu nevar cerēt. Ar to ir jāreķinās un jārikojās.

— Līvānu stikla fabrika ir galvenā pārtikas produktu (alus, limonādes) pudeļu ražotāja republikā. Ar ko izskaidrojams šo trauku pašreizējais deficīts, ka par tukšajām pudelēm pat jāpalielina cena?

— Jā, šo stikla taru — pudeles — ražojam mēs un mazliet apvienība «Latvijas stikls» Rīgā. Pagājušajā gadā saražojām 39,5 miljonus gabalu. Bet nepietiek. Laikam pudeles nevar pagot dod ārpus republikas, ja jau pašiem to pietrūkst.

— Galvenās grūtības ražošanā?

— Tās ir trīs: izejvielas, kuru sagāde pēdējā laikā mums rada lielas raizes: iekārtas, kas ir vecas, nolietotās, bet jaunu nav un uzņēmumam nav arī līdzekļu, par ko tās iegādāties: un ekoloģija, precīzāk — tās normu ievērošana, jo mūsu fabrika ar izejvielu kaitīgajiem izdalījumiem

stipri piesārņo gaisu. Izeja no pēdējā ir tikai viena: pārcelt uzņēmumu ārpus pilsētas robežām. Bet tas prasīs milzu līdzekļus — ap 100 miljonu rubļu. Ne mums, ne ministrijai tādas naudas nav.

— Kāda ir perspektīva? — Skaidrs ir viens: jāstrādā, jāražo produkcija. Bet tās cenas pa vecam palikt nevar, jābūt jaunām, lielākām cenām. Citādi neizdzīvosim. Izejvielas kļūst arvien dārgākas, un būs spiesti pacelt cenas savai produkcijai.

Galvenā mūsu produkcija ir un paliks tautas patēriņa preces — šķirnes trauki. Tad pārtikas produktu un tehniskā tara — pudeles, burciņas, termosi, palīgnazāre — matraci. Pēc gaismas vadiem, ko izmanto kara rūpniecībā, pieprasījums samazinās, to ražošanu sašaurināsim.

— Jūsu uzņēmumā nesēn uzturējās republikas valdības delegācija premjera vietnieka Arņa Kalniņa vadībā. Kādus jautājumus pārrunājāt, ko izlēmāt?

— Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks solījās palīdzēt izejvielu sagādē. Runājām arī par produkcijas cenām, par to palielināšanu. Vienojāmies par brīvām cenām, protams, saskaņotām ar republikas Cenu departamentu. Ekoloģijai pagaidām neko neizlēmām. Fabrikas «pārceļšana» ārpus pilsētas nav reāla. Jāierīko dūmvadu filtri.

Jānis GURGONS

Preiļu „Zeltenē”

4.80. Salāti, karstā sviestmaize un glāze sulas. Tāds ir mans pirmais jaunās Preiļu kafējniecas apmeklējums.

Beidzot pēc turpat vai gada gaidīšanas tā ir vērusi savas durvis Preiļu kultūras namā. Elegants un mūsu pilsētai vēl laikam neierastais jaunais saiešanas telpas noformējums vedina uz ilgāku pasēdēšanu.

Vai jaunā kafējnieca spēš aavākt savu publiku? Inārs Kuzmina un Tatjana Kolosova — pirmās Preiļu zeltenes (vēl pirms šāda konkursa norises) par saviem pastāvīgajiem apmeklētājiem ir ļabi padomājušas. Jo viņas ir pirmās, kas uzdrošinājās mest izaicinājumu mūsu sabiedriskās ēdināšanas monopolam. «Zeltenē» ir pirmais šāda veida privātais uzņēmums mūsu rajonā. Un vēl. Trīs rubļus nācās atstāt jau ierastajās «Līcēs», lai remdētu rosināto apetīti.

Voldemārs ROMANOVSKIS
«Zeltenē» oficiālās atklāšanas
momentus fiksēja Jānis SILICIS

Rozcunāse

Mēs neesam tik bagāti...

«Mūsu valdība rūpējas ne tikai par mātēm, kas audzina bērnus, radot viņām iespēju atrasties atvaļinājumā, iekams bērns sasniegs noteiktu vecumu, bet arī šobrīd par pirmsskolas iestāžu darbiniekiem. Grupiņām ir noteikts mazāks bērnu skaits: līdz 3 gadiem — 10 bērni, bet vecumā no trim līdz sešiem gadiem — 15 bērnu. Tātad — tiek uzlaboti darba apstākļi mums visiem.

Sobrid mūsu bērnudārzs ir remontā, taču mēs rodām iespēju, lai to varētu apmeklēt 50 bērni, kaut gan pēc saraksta ir vairāk. Tāpēc mūs pārsteidz ziņa par to, ka mūsu bērnudārzs tuvākajā laikā varētu būt slēgts, kā rakstīja avīze «Novadnieks». Brica kungs 12. februārī teica, ka šāds projekts ir tikai sarunu līmenī. Tad kāpēc šāda informācija laikrakstā?»

I. Leitāne, A. Bogdanova, A. Anspaka, R. Klodāne un citi, pavisam 17 paraksti

Šāda informācija par Preiļu 2. bērnudārzu avīzē «Novadnieks» patiešām bija un nebūt ne baumu līmeni, kā dažam varbūt gribētos. Kāds ir tās mērķis? Informēt pilsētas iedzīvotājus, tajā skaitā, arī jūs, cienījamie 2. bērnudārza darbinieki.

Avīzē šī ziņa skanēja šādi: «(...) ja tuvākajā laikā bērnudārzs

netiks noslogots pilnīgi, tad, iespējams, to nāksies pārprofilēt par Preiļu vidusskolu filiāli jaunāko klašu skolēniem.» Un «kandidāts» uz to patiešām ir 2. bērnudārzs. Tā paša minētā iemesla dēļ: bērnudārzu apmeklē 50 bērni, bet to apkalpo 28 darbinieki!

Kā informēja rajona tautas izglītības nodaļā un Preiļu pilsētas

izpildkomitejā, tad, koordinējot bērnudārzu skaitu pilsētā, noteikti un pirmām kārtām ņems vērā to ģeogrāfisko izvietojumu, bērnu skaitu un arī to, kā tiek organizēts darbs. Būtu absurds likvidēt «Pasaciņu», «Auseklīti» un atstāt pilsētas centrā divus bērnudārzus. Tas nebūtu izdevīgi tiem cilvēkiem, kuri dzīvo «Lauktehnikas», starpsaimniecību celtniecības organizācijas, stiera rūpnīcas mikrorajonos. Tātad — vispirms konkurence par pastāvēšanu varētu būt starp 1. un 2. bērnudārzu. Jāsaka atklāti: tautas izglītības nodaļā un Preiļu pilsētas izpildkomitejā uzskata, ka reālāks izdzīvošanas variants tomēr esot 1. bērnudārzam.

2. bērnudārzs aprūpē ap pussimta bērnu. Un ne tikai remonta laikā. Par to var pārliecināties pilsētas izpildkomitejas grāmatvedības dokumentos. Grupas nebija nokomplektētas jau rudenī, kad remonts nebija sācies. Arī šobrīd, nerot vērā jaunus noteikumus par bērnu skaitu grupās, tās nav pilnas. Un zināma vainas daļa, ka bērnudārza kolektīvs var palikt bez darba, tomēr jāuzņemas administrācijai, ku-

ru pilsētas izpildkomiteja esot vairākkārt, bet velti, aicinājusi vairāk parūpēties par grupu nokomplektēšanu. Tā sacīja pilsētas izpildkomitejas galvenā grāmatvede A. Patmalniece. Sāds viedoklis domā, nē rajona tautas izglītības nodaļā.

Tiesa, pilnīgi nokomplektēts nav neviens bērnudārzs. Nevajadzīgās telpas jāzobrīve bērniem.

2. bērnudārza «pārprofilēšana» par skolu nesāksies ne šodien, ne rīt, ne parīt. Par to kolektīvu jau pirms publikācijas avīzē ir brīdinājis pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Bricis. Visticamāk, ka šādu soli spers nākamā mācību gada priekšvakarā, jo līdz pavasarim tiks rūpīgi izanalizēts nepieciešamais vietu skaits. Arī ģimeņiem, kuras vēl domā, sūtīt vai nē savus bērnus uz sabiedrisku audzināšanas vietu, rūpīgi jāizsver un jānodod konkrēta atbilde pilsētas izpildkomitejai. Jo radusies divaina situācija: formāli pastāv rinda iekļūšanai bērnudārzos, bet praktiski tie ir pustukši. Tani pat laikā to uzturēšanai tērē lielas naudas summas.

Iestāde, kuru pilsēta ir būvējusi bērniem, viņiem arī paliks. To varēs izmantot jaunāko klašu skolēni, kuru mācību apstākļi abās vidusskolās ir katastrofāli. Pašlaik reāli ātros tempos nevar atrisināt ne piebūvju, ne jaunas skolas ēkas celtniecību.

2. bērnudārza darbinieki jautā: «Kāpēc brīvības telpās nevar saglabāt dažas grupas, bet pārējās telpas izmantot klasēm, kā tas, piemēram, jau ir «Pasaciņā», «Auseklītī»? Uz šo jautājumu precīzāku atbildi, acimredzot, varēs sniegt pilsētas izpildkomiteja un rajona tautas izglītības nodaļā. Un zomēr ir viens būtisks «bet», kuru jūs noteikti dzirdēsiet gan vienā, gan otrā iestādē. Mēs neesam tik bagāti, lai vienlaikus maksātu atgas skolotājiem, audzinātājiem, auklītes. Galu galā skolas vecuma bērniem tas nemaz nepienākas. Un šādas «izkaisītas» klasītes pa visiem pilsētas bērnudārziem nav ērtas skolas mācību procesa organizēšanai.

Jā, šāda situācija ir sāpīga jebkuram kolektīvam. Un par to jārunā atklāti, lai vienlaikus ar statusamazināšanu pilsētā tiktu meklētas darba vietas. Par to ir jādomā gan pilsētas izpildkomitejai, gan šoreiz arī rajona tautas izglītības nodaļai.

Aina ILIJA

Informē 01

1. janvārī Līvānos, Rīgas ielas 45—20 dzīvojamajā mājā no neuzmanīgas apiešanās ar uguni izcēlās ugunsgrēks.

7. janvārī aizdegās Līvānu PMK celtnieku vagoniņš Līvānos, Brīvības ielā. Aizdeg-

šanās notika no īssavienojuma elektriskajā kabelī.

12. janvārī no krāsns pārkarsēšanas izcēlās ugunsgrēks pilsoņa I. Cirša pirtī Rožupes pagasta Livmaniešos.

19. janvārī, neievērojot ugunsdrošības noteikumus krāsns ekspluatācijā, izcēlās ugunsgrēks Līvānos, Domes ielas 24. mājā.

24. janvārī aizdegās pilsoņa A. Kokorita garāža Līvānos, Kr. Barona ielā. Par iemeslu bija īssavienojums elektrības kabelī. Aizdegša-

nās rezultātā bojāta ēka un automašīna.

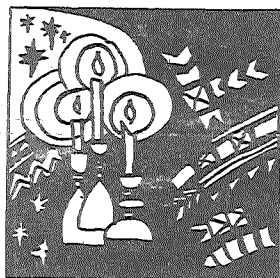
25. janvārī pilsoņes R. Vagnas dzīvoklī Līvānos, Avotu ielā 1a — 25 notika aizdegšanās no bez uzraudzības atstāta ieslēgta gludekļa.

30. janvārī izcēlās ugunsgrēks pilsoņes T. Určas mājās Preiļu pagasta Lielajos

Urcos. Bija atstāta bez uzraudzības iekurta plīts. Dzīvojamā māja stipri cietusi, saimniecības ēkas izdevās glābt.

E. GRIBUSTS,

rajona ugunsdzēsības glābšanas dienesta inspektors

Lurdu pazīst pasaulē

Nesen periodikā pavidēja kāda informācija par to, ka nelielajā Francijas pilsētiņā Lurdas apkaimē redzētā Dievmātes parādīšanās, kā arī citi līdzīgi notikumi varējuši būt daudzu simtu, cilvēku tikšanās ar tādu parādību, ko mūsdienās sauc par NLO. Neiedziļinoties sīkumos, pakavēsimies pie tā, ka pirms diviem gadu simteņiem šī vieta kļuvis par katoļu svētceļojumu brīnumze-

mi — Marijas zemi, ka te grotas tuvumā, kur jaunai meitenei pirmo reizi parādījās Svētā Jaunava Marija un kur ir tās skulptūra, Kalvarijas kalna pakājē paceļas arhitektonisko izbūvju — triju baziliku ansamblī, kur svēti tiek saglabātas dzirnavas un viss, kas saistīts ar Bernadetes Soubironas dzīvi, kur dabā ierīkots Jēzus Kristus «Sāpju ceļš» — «Via Dolorosa».

Francijā un citur izdoti lieliski krāsaini albumi, veltīti Lurdai. Viens no tiem, Dona Omero Fantini sastādīts, vācu valodā ir mūsu rīcībā.

1844. gada 7. janvārī dzirnavu īpašnieka Franča Soubirona un viņa dzīvesbiedres Luīses Kasterotes ģimenē piedzima meitiņa, kam viņi deva Bernadetes vārdu. Kopš XVIII gadu simteņa savrup majestātiski stāv arī varena pils, kas savā laikā bija Pireneju Bastilija. No šejienes un arī no citām vietām atklājas lieliski skati uz pilsētu. Majestātiska ir izgaismotā ainava naktī, kad no lejas skatās uz pili un kalna galu ar zeltainu krustu augstākajā vietā.

1861. gada 15. augustā at-

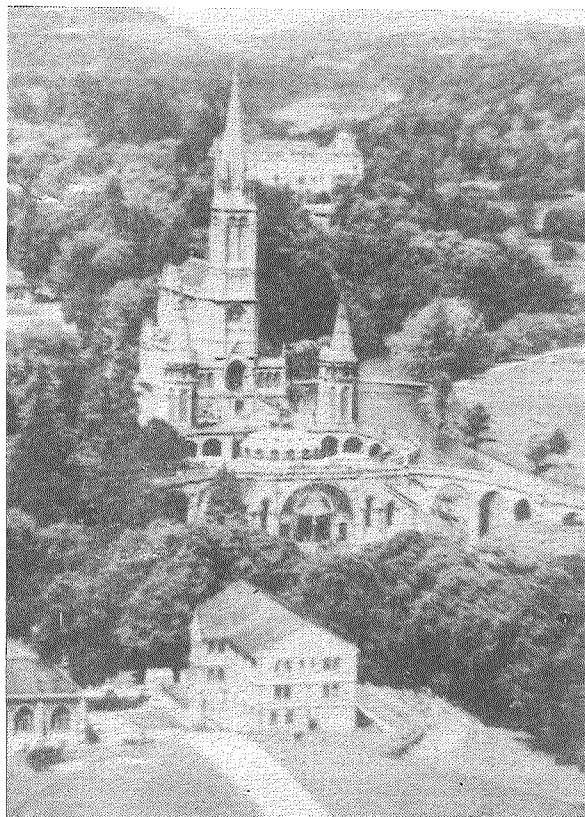
klāta lielākā un skaistākā gotiskajā stilā veidotā bazilika, kas veltīta Bretonijas Krusta ceļam, kurš, izrotāts ar divmetriņajām bronzas skulptūram, atrodas netālu. Pāvests Pījs X to iesvētīja 1874. gadā un deva Mincra Bazilikas vārdu. Tai piekļaujas paaugstinājums (rampa) ar Rožu laukumu un peldbaseinu, kura ūdenim piemīt dziednieciskas īpašības, kurā ietck avots no grotas. Tas pēc Madonnas vēlēšanās esot sācis plūst no Bernadetes kāju apakšas. Galvenajā altārī ir Dievmātes ar Jēzus bērnu statuja, logus grezno mozaikas.

Visjaunākā baznīca Lurdā ir modernā stilā celtā pāvesta Pija X bazilika, kura savu

vēsturi skaita no 1958. gada 25. marta.

«Grotā ir manas Debesis» — teikusi Bernadete, tagad šī vieta pazīstama miljoniem apmeklētāju no visas pasaules, kuri te ierodas cerībā saņemt Dievmātes palīdzību un garīgu mierinājumu. Nīfā, kur Bernadetei parādījās Jaunava Marija, stāv tās skulptūra, pretī eglītes veidā vienmēr deg lielas sveces, zem statujas kājām uzraksts: «Es esmu Bezvainīgā Ieņemšana».

Lielisks arhitektūras piemineklis ir Rožu Krone bazilika, kura atvērta 1811. gada 7. augustā, tajā ir 15 kapelas. Tās veltītas Jēzus Kristus Sāpju ceļa stacijām.

ATTĒLOS:

skats uz Pija X baziliku

Bernadetes lūdzas

Jaunava Marija grotā

Jānis SILVĀNS fotoaprašanās

Mūsu zaļie sabiedrotie

● Ko zinām un ko nezinām par kokiem

(Nobeigums. Sākums 19. numurā)

□ Kurš gan nepazīst un nemil LIEPU, kas aug pie mājām, pilsētās. Sastopama arī mežos, nereti liepu birztaļās, sasniedz 20—30 metru augstumu, dzīvo vairākus gadu simteņus. Bāli dzeltenie ziedini pa 5—11 sakopoti vairogveidīgos pačēmuos lapu žakļos, pie katra ir bālgana gari ovāla pieziedlapa, daudz putekšņu kausiņu, auglis gandrīz apaļš, neskaidri rievots, visbiežāk ar vienu sēkliņu. Zied jūlija pirmajā pusē. Dziedniecībā lieto žāvētus ziedus ar saziēdri un pieziedlapām, vāc ziedēšanas sākumā un sausā laikā. Žāvē gaisā, saulē, glabā cieši aizdarāmos traukos sausā vietā. Tējas veidā pazīstami kā sviedrēšanas līdzeklis. Lieto arī liepu koksnes ogles zobu pulvera pagatavošanai un citiem nolūkiem. No ziediem bites ražo teicamu un ļoti smaržīgu medu.

□ BEBRU KĀRKLI ir krūmājs ar pāvilus kāpelējošiem zarveidīgiem stublājiem, sastopami krūmos un gravās. Jaunās vasas zāļainas, vēlāk pārkoksnejas, pa ziedēšanas laiku ir tumši purpur-sarkanās, iegareni olveidīgas, gludu apmali, smailas, augšējās — šķēpveidīgas. Violeti ziedi ar dzelteniem putekšņu trauciņiem, piecstaraini ar mazliet atliektām vainaglapinām, sakopoti čemuros, zied no pavasara līdz vasaras otrajai pusei, ienākas sarkanās, sulīgas ogas ar daudzām sēklām. Dziedniecībā lieto žāvētas vienu līdz trīs gadīgas vasas, ievāktas pirms salapošanas vai rudenī pēc lapu nobīršanas, sagriež svaigā veidā viena centimetra garos gabaliņos, sākumā žāvē vēdināmā ēnainā vietā, vēlāk siltumā un uzglabā slēgtos skārdā traukos. Ekstraktus lieto pret ilgstošiem ādas iekaisumiem, dzeltenās un ūdens slimības, aizdusas un bronhu katāra, ūdens novārijuma veidā pret reimatismu. Jazīna, ka bebru kārklu daļas ir indīgas, izsauc reiboni, caureju un vemšanu, roku un kāju trīsešanu, asas, griezīgas sāpes vēderā, pātrina pulsus.

Pie mums diezgan plaši izplatītie KROKLI, līdz sešus metrus augsti krūmi aug lapkoku mežos mitrākās vietās, gar plāvē un purvmalām, to miza ir gluda, izraibināta maziem, bālganiem plankumiņiem, jaunākiem zariem un vasām ir brūna krāsa, vecākiem — pelēka, lapu un ziedu kātiņi, vasu galotnes aplāti sīkiem matiņiem. Lapas tiem ovālas, ar gludu apmali, spīdīgas, izcilis dzislojums. Ziedi ir mazi, zaļgani baltpelēki, divdzimumu, pa diviem sešiem vienā lapas žaklī uz gariem kātiņiem, to forma ir zvanveidīga ar piecām iegarenām, galos pagarinātām kauslapiņām un tikpat vainaglapinām, putekšņlapiņām ar sīkiem kātiņiem. Augļenica zaļgana ar divu triju ligzdu sēklotni, īsais irbulis noslēdzas ar divās trijās daļās šķeltu driksnu. Auglis ir galīgs kaulenis, pēc noziedēšanas zaļš, tad sarkans un vēlāk zaļi melns, spīdīgs, kauleni — divi trīs kauliņi. Zied no maija līdz rudenim. Šajā laikā krūmos sastopami gan ziedi, gan augļi. Dziedniecībā lieto mizu, ko noplēš agrā pavasarī, tiklīdz tā atlec, sagriež 30 centimetru garos gabaliņos, žāvē gaisā. Svaigai mizai ir nepatīkama smaka un garša, izžuvašai smaka pazūd, garša ir rūgta. Preparātus jau no seniem laikiem lieto kā caurejas līdzekli, no koksnes iegūst teicamas ogles šaujampulvera pagatavošanai.

□ PRIEDES sasniedz 40—45 metru augstumu, audzēs ir ar slaidiem, bezzarainiem stumbriem, bet atsevišķās vietās — žuburainas. Jaunākie zari un stumbri ir rudā krāsā ar plānām mizas zvīņām. Vecākiem apakšējā daļā tā ir pelēkbrūna, rievaina. Skujas ir zaļgani zilās, četras sešus centimetrus garas, pusapaļas, pa divām sakopotas makstīs, ziedi — kaili, vienmāju un viendzinuma. Virišķie ir iegareni, ovālas vārpīņas, līdz septiņus milimetrus gari, uz sīkiem kātiņiem sakopoti vārpveidīgi ar jauno vasu pamatnēm, sievišķie — mazi sarkanbrūni vai zaļgani čieku-

riņi, pa vienam vai diviem jauno vasu galotnītēs. Auglis čiekurs pilnīgi nogatavojas otra gada rudenī, spānotās sēklas izsējas trešā gada pavasarī. Ziedēšanas laiks — maija pēdējās dienas vai jūnija sākums.

Dziedniecībā lieto žāvētus jaunos priežu dzinumus, kamēr tie nav pilnīgi izplaukuši, kolofoniju un terpentīnu pagatavo no sveķiem, ēterēlu, skuju ekstraktu, kā arī koksnes sausās destilācijas ceļā iegūst darvu, koka eļi,

piķi un citu. Priežu pumpurus ievāc pavasarī, kad piebrieduši un sasnieguši divu četru centimetru garumu, žāvē ēnā, mēreni siltās telpās un uzglabā cieši aizdarāmos skārdā traukos, to novilkumus lieto iekšēji tinktūras veidā un elpošanā, ēterēlu — tikai ārīgi pret reimatismu, elpošanas ceļu iekaisumiem. Sveķus, darvu, terpentīnu un kolofoniju lieto dažādu ziežu un plāksteru pagatavošanai, bet no priežu vates izgatavo materiālu rētu (ievainojumu) pārsiešanai.

Televīzija

SVETDIENA, 24. FEBRUĀRIS
TV RĪGA

9.00 Raidījumu programma.
9.05 Igaunijas televīzijas filma «Vai noturēsimies?». 11.15 Bērniem. Multiplikācijas filma «Afgriešanās pie cilvēkiem». 11.35 «Skabarga». * 22. II. 12.20 «1:1». «Skabarga» intervē M. Lūsēnu. 12.35 «Spiets». 13.05 «Privāta dzīve». * 23. II. 13.50 «Māksla un bibeles». 14.25 «Es karoju klavieres». Latvijas mazo komponistu konkursa noslēgums. 2. daļa. * 6. I. 15.10 Kultūras programma «Zimes». * 23. II. 15.55 «Uzmini nu!» 16.50 Sporta daļu konkurss «Cerību starti». 17.50 «Koncerts. Vāgnera zāle». Jaņa Mediņa solodziesmas. 18.20 «Sodien — Igaunijas Republikas nodibināšanas gadadiena». 18.50 Programma «Latgola». 19.50 «Sodien». Ziņas (krievu val.). 20.00 I. Ivaski. «Baltiešu eļģijas». Lasa aktieris J. Bartkevičs. 20.25 «Nāc dziesmiņa, «ētinā». Dzied zvejnieku kolhoza «Uzvara» sieviešu kvartets un duets no Doheles. 20.45 Bērniem «Miedzīņš nāk...» 21.00 «Panorāma». 21.30 Sludinājumi. 21.35 «Labvakar!»

MASKAVAS I PROGRAMMA

7.00 «TZD». 7.15 Ritmiskā vingrošana. 7.45 Sportloto izloze. 8.00 «Rita agrumā». 9.00 «Politiskie dia logi». 10.00 Rita izklaidejošā programma. 10.30 «Dzīvnieku pasaulē». 12.00 «Lauku dzīve». 13.30 «Mūzikas kiosks». 13.30 «Vesturiskā programma». 14.00 «TZD». 14.15 Isfilmas bērniem pirmizrāde. 14.45 «Palīdzī pats sev». 15.30 «Svētdienas pastaiga». 17.10 «V. Disnejs piedāvā...» 18.00 «Kora mūzikas svētki». 18.30 ASV mākslas filma «Tilts uz klusumu». 20.00 «Laiks». 20.45 «Televīzija iepazīstina». 21.55 «...Un citas programmas». 22.55 «TZD». 23.15 Televīzijas mākslas filma «Serloks Holms un doktors Votsons». 2. sērija. 0.25 «N. Leskovs. «Zādzība»».

MASKAVAS II PROGRAMMA

7.00 Rita vingrošana bērniem. 7.15 Multiplikācijas filma «Vecā jūrnieka stāsti». 2. filma. 7.35 Televīzijas dokumentālās filmas «Magistrāte» pirmizrāde. 8.25 ASV meistarsacīkstes basketbolā NBA profesionāļu komandām. 9.25 Videokanāls «Plus viennadsmīt». 12.55 Pasaules meistarsacīkstes biatlona. 15.50 Multiplikācijas filma «Krokodila godavārds». 16.00 Starptautiskā programma «Planēta».

LATVIJAS TV II

17.00 PSRS meistarsacīkstes hokejā Rīgas «Dinamo» — Maskavas «Kriļa soveto». 19.20 Pasaules meistarsacīkstes fristailā. 20.00 «Laiks» (ar surdotulkumu). 20.45 «Televīzijas autorprogrammas». 22.45 IHF kausa izcīņas sacensības rokasbumbā vīriešiem. Ceturtdaļināls.

Sirsniņi pateicami visām iestādēm, organizācijām, radiem, draugiem, kaimiņiem, kuri piedalījās un palīdzēja izvadīt pēdējā dusā mūsu mīlo BOLESLAVU DAUKSTU.

Piederīgie

— Apturiet. —
Es mūžbaid lūdzu,
Bet ziemas vējš ir viņai
Aizsūtīt ausis.

Izsakām līdzjūtību skolotājam Praskovijai Vilmanei, dzīves draugu smiltājā izvadot.

5. klases audzēkņi, vecāki

Zemesmāte, kam pagēmi
Mūsu dārgu māmuliņu?
Skumstam līdzl Batarāgu ģimenei, MAMULU un VECMAMULU zaudējot.

3. un 7. klašu skolēni un audzinātājas

Viss jāatstāj, kad saule pavasarī
Sies atkal vajā ziedu pumpurus.
Ar saviem straujiem ziemēvēju zirgiem
Būs ziema aizvedusi līdz.

Izsakām dziļu līdzjūtību JAZEPA UPENIEKA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.
Kolhoza «Dubna» palde un arodkomiteja

Darba biedri

AUTOIPASNIEKU ZINĀSANAI

14. TEHNISKĀS APKALPOŠANAS STĀCIJA (Daugavpili, Krāslavas šosejas 11 km) pieņem no iedzīvotājiem neierobežotā daudzumā ATJAUNOŠANAI AUTORIEPAS. Pasūtījuma izpildes termiņš 10—14 dienas.

Pieņem arī visu izmēru, izņemot 175/80P×13 un 155P×13 (VAZ-2108), radikālās un metālkorda autoriepas uzmetināšanai. Autoriepām 6,45×13 un 6,15×13 protektora zīmējums — pēc pasūtītāja vēlēšanās.

Autoriepām, kuras nav vecākas par 5 gadiem, tiek noteikta 3 mēnešu garantija. Autoriepām, kas vecākas par 5 gadiem, garantija netiek attiecināta, tās pieņem pēc saskaņošanas ar pasūtītāju.

Uzmetinājumu riepām iz-

dara Šauļu rūpnīcā ar importa iekārtām, veicot rīteņu karkasa balansēšanu.

Darba laiks no plkst. 8.00 līdz 19.00, pārtraukums no plkst. 12.00 līdz 13.00, brīvdiena — svētdiena. Tālrunis 59412.

Tehniskās apkalpošanas stacija apstrādā visu marku vieglo automobiļu virsbūves un slēptās detaļas pret koroziju, kā arī veic mūsu valstī ražotajām vieglajām automašīnām virsbūvju skārda darbus īsos termiņos, izmantojot pasūtītāja detaļas.

14. tehniskās apkalpošanas stacijai ir tehniskās palīdzības mašīna, ar kuru iespējams izbraukt uz stāvēšanas un piespiedu apstāšanās vietām, aizvilkt automobili uz tehniskās apkalpošanas staciju. Tehnisko palīdzību var izsaukt no plkst. 8.00 līdz 17.00 pa tālruniem 59072 un 59078.

«AUTOMOTOSERVISA» TEHNISKĀ EKSPERTĪZE

sniiedz šādus pakalpojumus:

1. Aprēķina automototransporta atjaunošanas remonta vērtību, ņemot vērā automobiļa preces vērtības zudumus.

2. Novērtē automototransportu (tautas tiesām, notāra kantorim, mantojuma kārtošanai).

3. Apskata transportu pēc tā pārbūvēšanas.

Transporta apskati izdara

Kāda pelēka, smaga diena, —
Dūmus pie zemes spiež.
Jācer uz sauli, uz maiju
Un jāpārcieš.

(A. Elksne)

Kad baltas sniega pārslas pārklāj zemi un mūžīgs miers ir apņēmis mīlošo vīru, tēvu un brāli, esam kopā ar Vilmanu ģimēni lielajās bēdās.

Mājas kaimiņi

Cilvēka mūžs ir tik līdzīgs koklei,
Pārtrūka stigas, un viss paliek kluss.

(J. Silazars)

Dalām bēdu smagumu ar Praskovju Vilmani, VIRU smiltājā izvadot.

Bijušās 12. klases audzēkņi un vecāki

Vairs tikšanās gaišuma nebūs,
Ir atdots un pagemts viss.

(A. Elksne)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, guldot kapu kalnā BRONISLAVU VILMANI.

Bijušie militārās apmācības skolotāji

tehniskās apkalpošanas stacijā, kā arī izbraucot tās pārstāvim uz transporta stāvēšanas vietu.

Darba laiks: katru dienu, izņemot svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 12.00 Daugavpili, Krāslavas šosejas 11. kilometrā, 14. tehniskās apkalpošanas stacijā. Tālrunis 59424.

Transporta apskati Preiļos veic katrā trešajā piektdienā no plkst. 14.00 līdz 17.00 rajona izpildkomitejas pieņemšanas telpā.

Bet kas tad tas? Balss atkal negrib klausīt, un kamols kaklā kāpj no asarām...

Dziļās sērās paziņojam, ka miris mūsu ilggadējais skolotājs BRONISLAVS VILMANIS. Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem.

Vārkavas vidusskolas kolektīvs

Nāc, meitiņ, sasildies
Sava tēva siltumā,
Ne viņš vairs kurinās,
Ne tu vairs sildīsies.

(T. dz.)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Elitai Grigalei, kad pēdējie atvadu ziedi gulst uz TEVA kapa.

Sekcijas kaimiņi

Sniegi. Tumsa pilna vēju,
Nevar ceļu saskatīt.
Nu par vēlu, nokavēju...
Mēs vairs netiksimies, tēt.

(Z. Purvs)

Nespēdami mazināt zaudējuma smagumu, jūtam līdzī Elitai Grigalei, uz mūžu no TEVA atvadoties.

Gaivenais redaktors: Pēteris Pizelis

Leikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250. Preiļos, Aglonas ielā 1.

Tālrunis uzziņām: 22305.

Izdod apgādā «Avize», Rīgā, Bruņinieku ielā 47.

Izdevējdarbības licence Nr. 000069.

Iespējamā ražošanas apvienības «Litta» Daugavpils tipogrāfijā

Valkas ielā 1. Ofsetiespieduma. Viena nos. iespiedlokara.

Metiens 12 203 eksemplāri (latviešu valodā 9078 eksemplāri, krievu valodā 3125 eksemplāri). Pas. 194

Indekss 68166.